

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518201054
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518201054.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. K., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky: N.. N. Z., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, trvale bytom J. XXX/XX, K. a otca: O. K., nar. XX.XX.XXXX, občan SR, bytom X. XX, O. 7, XXXX X., G., o návrhu matky na udelenie súhlasu podať žiadosť o zmenu priezviska maloletého H. K., na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/23/2018-20, zo dňa 15. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že podaným návrhom žiadala matka, aby súd dal za otca dieťaťa O. K. súhlas matke na podanie žiadosti o zmenu priezviska mal. H. K., nar. XX.XX.XXXX, a to na priezvisko Z.. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletý H. jej bol zverený do osobnej výchovy a starostlivosti. S otcom maloletého H. nežije v spoločnej domácnosti a tento o maloletého nejaví záujem. Súd prvej inštancie poukázal na § 2 ods. 1, § 9 a § 161 ods. 1, 2 CSP. Z obsahu spisového materiálu zistil, že matka, maloletý H. a otec sú štátnymi občanmi SR. Ako rozsudok, ktorým boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému H., matka predložila "Standesamtsverband Bregenz, Bregenz" vystavený matrikárom pánom G. dňa 13.10.2014, kde matka urobila prehlásenie, že odvoláva s okamžitou účinnosťou prehlásenie o spoločnej starostlivosti o dieťa mal. H. K. dňom 16.9.2014. Súčasne na listine je uvedené bydlisko matky: H. X/XX, XXXX W., G. a bydlisko mal. H. K.: H. X/XX, XXXX W., G.. Maloletý H. je daným rozhodnutím, resp. vyhlásením v osobnej starostlivosti matky, pričom obvyklý pobyt dieťa malo a stále má na území Rakúskej republiky. Následne súd prvej inštancie vylúčil, s poukazom na čl. 1 bod 3 písm. c) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, aplikáciu predmetného nariadenia v prejednávanej veci. Ďalej skonštatoval, že vzhľadom na neexistenciu dvojstrannej zmluvy, pristúpil v tejto veci k aplikácii ustanovení zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. V zmysle § 39 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. dospel k záveru, že predmetná vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky s poukazom na skutočnosť, že maloletý má obvyklý pobyt v Rakúskej republike, kde býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Vzhľadom k tomu, že ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu vo veci konať, súd prvej inštancie konanie zastavil. O trovách konania rozhodol v súlade s § 52 CMP.

2. Proti uvedenému uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého. Poukázala na skutočnosť, že tak ona ako aj maloletý majú trvalý pobyt v K.. Zároveň upozornila na skutočnosť, že zmenu priezviska maloletého nemôže podľa rakúskych právnych predpisov riešiť cez rakúske úrady, keďže maloletý je slovenský štátny občan. Na záver uviedla, že už nežiada o udelenie súhlasu na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého. Žiada o uznanie jej výhradnej starostlivosti o maloletého H., ktorá jej bola stanovená odvolaním prehlásenia o spoločnej starostlivosti na matrike v Bregenz dňa 13.10.2014.

3. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v súlade s § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a § 65 a § 66 CMP. Bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné, podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdiť.

4. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nedostatku právomoci slovenských súdov vo veci konať, čo považoval za neodstrániteľnú prekážku konania (§ 161 ods. 2 CSP). Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam matky uvádza nasledovné:

5. V prejednávanej veci ide o nahradenie súhlasu otca súdom k podaniu žiadosti matky o zmenu priezviska maloletého. Bez akýchkoľvek pochyb ide o právnu vec starostlivosti súdu o maloleté deti v prípade nezhôd rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností k dieťaťu (podľa hmotno-právnej úpravy v § 35 zákona o rodine). Rozhodnutie o udelení súhlasu súdom za otca na zmenu priezviska maloletého sa považuje za úkon súdu vo veci starostlivosti o maloletých, pričom nejde o rozhodnutie o samotnej zmene priezviska maloletého.

6. Súd prvej inštancie postupoval správne keď ustálil, že sa jedná o rodinno-právnu vec s cudzím prvkom, pričom dotknutým štátom je členský štát Európskej únie. Správne teda súd prvej inštancie posudzoval možnosť vo veci aplikovať ustanovenia Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností. Napokon správne dospel k záveru, že aplikáciu uvedeného nariadenia vylučuje čl. 1 bod 3 písm. c) nariadenia. Následne vo veci postupoval v zmysle ustanovení zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom.

7. Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb., právomoc slovenských súdov vo veciach starostlivosti o maloletých je daná, ak má maloletý na území Slovenskej republiky svoj obvyklý pobyt alebo jeho obvyklý pobyt nemožno určiť.

8. Podľa Najvyššieho súdu SR sa obvyklý pobyt určuje podľa kritérií trvania, pravidelnosti, podmienok a dôvodu fyzickej prítomnosti dieťaťa v danom štáte, pričom sa berú do úvahy miesto a podmienky školskej dochádzky dieťaťa, ako aj rodinné a sociálne väzby v danom štáte. Použitie prídavného mena „obvyklý“ umožňuje jednoducho dospieť k záveru, že bydlisko musí vykazovať určitú stabilitu alebo pravidelnosť a je potrebné chápať ho ako miesto, kde sa skutočne sústreďuje život dotknutého maloletého. U väčšiny maloletých detí je ich obvyklý pobyt určený obvyklým pobytom rodiča, s ktorým maloletý žije.

9. V danom prípade je zrejmé, a túto skutočnosť nespochybňuje ani matka, že v súčasnosti je obvyklý pobyt maloletého v Rakúskej republike, kde matka a maloletý bývajú v spoločnej domácnosti. Na Slovensku majú síce obaja trvalý pobyt (na adrese J. XXX/XX, K.), avšak pre posúdenie právomoci slovenského súdu v danej veci konať je rozhodujúci práve obvyklý byt (§ 39 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb.) a nie miesto, kde sú obaja prihlásení na trvalý pobyt. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd odvolaciu námietku matky o trvalom pobyte maloletého na území SR, nepovažoval za dôvodnú.

10. V zmysle § 161 ods. 2 CSP, nedostatok právomoci súdov Slovenskej republiky je neodstrániteľnou prekážkou konania. Preto na základe uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, ako vecne správne.

11. Pre úplnosť, k žiadosti matky o uznanie jej výhradnej starostlivosti o maloletého, odvolací súd dodáva, že úprava ďalších práv a povinností rodičov k maloletému už musí byť predmetom samostatného súdneho konania. Predmetom tohto súdneho konania bolo udelenie súhlasu podať žiadosť o zmenu priezviska maloletého za otca, pričom toto súdne konanie sa končí právoplatným rozhodnutím v tejto veci.

12. Zároveň z podaného odvolania vyplýva, že matka síce napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie avšak súčasne uvádza, že už nežiada rozhodnúť o udelení súhlasu na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého. Vzhľadom k uvedenému by v danej veci prichádzalo do úvahy i zastavenie konania z dôvodu späťvzatia návrhu (§ 29 CMP), teda k zastaveniu konania o zmenu priezviska maloletého by došlo aj tak, avšak z iných dôvodov.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).